

Jindřich Kulhavý: Žijeme v depresivní době

- CZ24 News | 1. listopadu 2021

ČESKO: Současné období lze nazvat přelomovým. Přestože naše nastupující politická reprezentace dopředu avizovala, že Green Deal je neodvratnou realitou, která poskytuje mnoho možností a je třeba si v něm najít pozitiva, každý logicky uvažující člověk vnímá jeho spuštění velmi intenzivně nejen na své peněžence, ale také se mu musí v hlavě honit mnoho myšlenek zabývajících se tím, jaká nás čeká smutná budoucnost. Samozřejmě existuje mnoho statí o tom, že společnost je doslova „přežraná“ a je třeba se uskrovnit. Správnou otázkou tedy zůstává, jakým právem tu někdo vyhlásí naprosto nový a zároveň zcestný ideologický plán, který bez ohledu na dopady začne plnit.

Pravdou zůstává to, že lidem se zachtělo málo pracovat a mít se nadstandardně dobře.

Green Deal a následný Great Reset tak míří především proti střední vrstvě tvořené především všemi těmi bílými límečky, které sedí v obrovských kancelářích a žijí svůj moderní a vysněný život. Je třeba si uvědomit, že skutečně pracující lidé pomalu mizí a v řadě dělnických profesí už je jich naprostý nedostatek. Náš vynikající a vyvážený školský a učňovský systém byl nahrazen dogmatem o potřebě vysoké studovanosti obyvatelstva a vysoké školy absolvují i ti, kteří by se bývali lépe uplatnili v prakticky využitelných oborech. Důsledkem toho čekáme na instalatéra či elektrikáře dlouhé týdny, topenáři se nezastaví a kominík je řemeslo se zlatým dnem. Stejně tak chybí lidé v továrnách i dílnách a manuální práce se sává drahou. Zahraniční investoři odchází za levnou, byť méně kvalitní prací na Východ. Zdá se, že tento problém má celý Západ a my jsme ztratili výhodu, kterou jsme po roce 1989 měli.

Generace úředníků je vychovávána jinak, než tomu bylo u jejich rodičů. Kreativita je nahrazena důrazem na to, aby si neušpinili ruce. Moderní život v kancelářích doplňují popracovní sportovní aktivity, které jsou většinou sterilní formou toho, co jsme dělali dříve. I tady bývalou dřinu nahrazuje technika. Elektrokola, trenažéry, posilování na moderních strojích. Dokonce i jízdu v autě lze simulovat v místnosti, vznikly esporty a mají velkou podporu. Také kultura se odehrává spíše v budovách a venkovní festival je buď velký zážitek nebo zábavou nižších vrstev. Pohodlí je prioritou mnohých, a právě tyto lidi Green Deal zasáhne nejvíce. Jejich probuzení bude drastické. Vraťme se do současnosti.

Covid se stal testem toho, jak mohou elity rychle začít měnit celou společnost. Stal se lakmusovým papírkem, který ukázal, že se vytratily vzdor a selský rozum. Nová generace se naučila poslouchat. Ve své touze vystoupat ve společenském žebříčku co nejvýše je součástí jejího jinak nekvalitního a jednostranně zaměřeného vzdělání umění ohýbat záda. Rebelství je pro ně ukázkou nevzdělanosti a směřování proti proudu jako nemyslitelné. Je tak ignorována skutečnost, že právě neochota spokojit se s tím, co ostatním stačí, byla vždy hnacím motorem. Bez toho by nevznikla většina vynálezů, uměleckých děl a nových trendů. Nepleťme si to s nynějšími vizionáři, z nichž se někteří pouze vezou na hromadě peněz a na tom, že mohou vše. Příkladem je unáhlený přechod na elektromobilitu v době, kdy ještě zdaleka není technologicky na té úrovni, aby mohla nahradit stávající funkční dopravu. Přitom vše, co u elektromobilů funguje, je převzato z aktuálních modelů aut se spalovacím motorem, co je však problematické, jsou komponenty, bez nichž se elektroauta neobejdou. Tedy Baterie a samotná elektrická energie. Jde tedy o předčasně spuštěnou a extrémně drahou technologickou revoluci, která nás paradoxně vrátí o století zpět. A to jen proto, že je ideologicky prosazovaná za doslova každou cenu.

Neochota nynější generace vzepřít se je evidentní. Dříve nebyl problém spojit lidi v několika částech průmyslu a pomocí demonstrací a stávek zatlačit na elity. To nyní nehrozí. Opět je to o

poddajnosti mladších a riziku, že by do ruky museli vzít dlažební kostku. To přeci nemá úroveň. Neberme v úvahu příslušníky Antify, kdy tato levicová mládež je vychována jako soukromá armáda k ničení. Mluvíme o mnohem širším záběru vycházejícím z celé podrobené společnosti. Její jednotnost byla roztříštěna na mnoho menších skupin. Covid ukázal, jak lze pomocí strachu, restrikcí, slibů, ohýbání pravdy a statistik dosáhnout rozmělnění celých národů na navzájem se osočující části. Jestliže migrace a vítání imigrantů ukázalo, jak je především mladší část Evropanů ideologicky zpracovaná, tedy tak, aby šla vstříc k sebevraždě, přičemž absentuje vlastenectví a národní hrdost, pak covidohysterie nastavila zrcadlo v oblasti smyslu pro realitu a totální ztrátu obavy ze skutečnosti, kdy nám elity vnucují vlastní verzi jim se hodícího. To i v případě, že nás začaly zabíjet. Nejen vypuštěním nového viru, ale také jeho lidské zdraví devastující léčbou. Místo hledání a potrestání odpovědných za tento stav lidé sklopili uši a podřídili se masovému a dopředu připravenému ataku.

Celá situace, ve které jsme se ocitli, je plánována déle. Viníků je více, oběťmi jsme my. Kdo nechce vidět spojitosti a je součástí k tomu vychovaného stáda, nepomůže nám. Lidé uvědomující si tuto degradaci však mají ještě možnost to zastavit. Jen nám pomalu uniká.

Autor: Jindřich Kulhavý